

درس هشتم

۱۶ تا ۲۲ فوریه

شیطان، دشمن شکست خورده

بعد از ظهر روز سبت

مطالعه این هفته: مکاشفه یوحنا باب ۱۲؛ پیدایش باب ۳ آیه ۱۵؛ اشعیا باب ۱۴ آیات ۱۲ تا ۱۵؛ دانیال باب ۷ آیات ۲۳ تا ۳۵؛ دوم تسالونیکیان باب ۲ آیات ۸ تا ۱۲؛ مکاشفه یوحنا باب ۱۳ آیات ۱۳ و ۱۴، باب ۱۹ آیه ۲۰.

آیه حفظی: « این ایمانداران با خون بره و با شهادتی که به زبان می آورند بر او چیره شده اند، زیرا آنها حاضرند جانهای خود را فدا کرده بمیرند » (مکاشفه یوحنا باب ۱۲ آیه ۱۱).

مکاشفه ۱۲-۱۴ ما را برای وقایع روزهای آخر آماده می سازد (مکاشفه ۱۵: ۱-۲۲: ۲۱). در حالی که نیمه اول کتاب (مکاشفه ۱: ۱-۱۱: ۱۹) کشمکش های روحانی کلیسا را در جهان متخاصم در طول اعصار مسیحی توصیف می کند، باقیمانده بر وقایع کلیدی که به بازگشت ثانی و ملکوت خدا سوق داده می شود تمرکز دارد.

هدف باب ۱۲ ارائه تصویری بزرگ از پشت صحنه بحران نهایی تاریخ جهان می باشد. و نشانگر این است که در سراسر تاریخ، جدال عظیم بین مسیح و شیطان افزایش یافته است.

در کتاب مکاشفه یوحنا، شیطان دشمن بزرگ خدا و قومش می باشد. وجود او واقعی است و او مسئول تمام شرارت و شورش در جهان می باشد. او می داند که آخرین فرصت او در موفقیت در برابر خدا پیروز شدن در نبرد نهایی است. بنابراین، تمام تلاش خود را بر آماده شدن برای آن رویداد خواهد کرد.

رؤیای باب ۱۲ مکاشفه یوحنا قرار بود برای قوم خدا این اطمینان را فراهم سازد که شیطان دشمنی شکست خورده است. همان مسیحی که شیطان را در طول مأموریت زمینی اش شکست داد، در آخر زمان نیز بر او غلبه خواهد کرد. از این رو، تنها امید برای قوم خدا در آخر زمان در مسیح یافت می شود.

* درس این هفته را مطالعه کنید تا برای روز سبت در ۲۳ فوریه آماده شوید.

یکشنبه

۱۷ فوریه

زن و اژدها

مکاشفه یوحنا باب ۱۲ آیات ۱ تا ۵ را بخوانید. یوحنا در رؤیا دو علامت (یا نماد) بزرگ مشاهده کرد که اولی یک زن باردار است. آن زن کیست و این آیات چه چیزی می آموزند؟

در کتاب مقدس یک زن به عنوان نماد قوم خدا بکار برده شده است (دوم قرن تیان باب ۱۱ آیه ۲): یک زن پاکدامن نماد ایمانداران وفادار است، در حالی که یک فاحشه نماد معتقدان مرتد می باشد. پیش از صلیب، زن در باب ۱۲ مکاشفه یوحنا ابتدا نماد اسرائیل عهد قدیم است که از طریق آن مسیح موعود به جهان آمد (مکاشفه یوحنا باب ۱۲ آیات ۱ تا ۵)؛ در آیات ۱۳ تا ۱۷، او نماد کلیسای مسیحی است باقیمانده گان را بدنیا می آورد.

این زن اینگونه به تصویر کشیده شده است که جامه اش از خورشید است و بر ماه ایستاده است. خورشید معرف جلال مسیح و عدالت اوست (ملاکی ۴: ۲). او «نور جهان است» (یوحنا ۸: ۱۲) و قوم او باید نور محبت خدا را به جهان انعکاس دهند (متی ۵: ۱۴-۱۶). ماه بعنوان «نور کمتر است» (پیدایش ۱: ۱۶)، اشاره به وعده های عهد قدیم دارد که کار مسیح را در عصر انجیل تحت الشعاع قرار می دهد.

چیز بعدی که یوحنا در رؤیا مشاهده کرد، یک اژدهای سرخ رنگ آتشین بود که هفت سر و ده شاخ داشت « (مکاشفه ۱۲:۳). کمی بعد این اژدها به عنوان شیطان شناخته شد (مکاشفه یوحنا باب ۱۲ آیه ۹). « دم » او بصورت نمادین برای فریب و اغوا معنی شده است (اشعیا باب ۹ آیات ۱۴ و ۱۵؛ مکاشفه یوحنا باب ۹ آیه ۱۰) که یک سوم از ستاره های آسمان را به زمین کشید (مکاشفه ۱۲:۴). این نمایش نشان می دهد که او از مقام متعالی خود در آسمان فرو افتاده است (اشعیا باب ۱۴ آیات ۱۲ تا ۱۵)، شیطان توانسته بود یک سوم از فرستگان را فریب دهد. این فرشتگان سقوط کرده دیوهایی هستند که به اهریمن برای معاضدت با خدا و کار رستگاری او کمک می کنند (اول تیموتائوس ۴:۱). مکاشفه همچنین اژدها را بکار می برد که « هفت سر و ده شاخ دارد»، بعنوان سمبل و نمادی از نمایندگان و عواملی که در دنیا برای روم شیطان- بت پرست (مکاشفه ۱۲:۴) و روحگرایی (مکاشفه ۱۶:۱۳) بکار برده شده اند. او بود که هیروودیس را تحریک کرد تا منجی را به مرگ محکوم کند. ولی نماینده بزرگ شیطان در ایجاد جنگ به مسیح و قوم او در طی قرون اول دوران مسیحیت، امپراتوری روم بود که بت پرستی را در مذهب شایع ساخته بود. از این رو اژدها، در درجه نخست معرف شیطان است، و در مضمون ثانوی، نماد روم بت پرست بود « - الن جی وایت، جدال عظیم، صفحه ۴۳۸.

مکاشفه یوحنا باب ۱۲ آیه ۹ را بخوانید. شیطان به عنوان مار قدیمی شناخته شده است. چه ارتباطی میان پیدایش باب ۳ آیه ۱۵ و برای نابودی ذریت زن، « به محض اینکه بدنیا بیاید » داشت؟ (مکاشفه ۱۲:۴)

شیطان از ابتدا منتظر مسیح موعود بود - بچه ای قرار بود بدنیا بیاید - تا او را نابود سازد. وقتی که مسیح موعود سرانجام بدنیا آمد، شیطان از روم بت پرست استفاده کرد (که همچنین بعنوان اژدها در مکاشفه ۱۲:۴ نمادین شده است) تا تلاش کند او را نابود سازد (متی ۲:۱۳-۱۶ را ببینید). ولی « او را به سوی خدا و تخت او بالا بردند »

(مکاشفه ۱۲: ۵).

دوشنبه**۱۸ فوریه****شیطان به زمین افکنده شد**

مکاشفه یوحنا باب ۱۲ آیات ۷ تا ۹ که در مورد جنگ در آسمان هستند را بخوانید. ماهیت آن جنگ چه بود که منجر به اخراج شیطان از آسمان شد؟

شیطان در ابتدای نبرد بزرگ، هنگامی که بر علیه حاکمیت خدا شورش کرد، از آسمان اخراج شد. او می خواست بارگاه ملکوت اعلی را غصب کند و همچون قادر متعال شود (اشعیا باب ۱۴ آیات ۱۲ تا ۱۵) باشد. او در شورش علنی علیه خدا ایستاد اما شکست خورد و متعاقباً به زمین افکنده شد. هر چند او با فریب دادن نخستین زوج بشری، حاکمیت این جهان را غصب نمود (لوقا باب ۴ آیه ۶). شیطان به عنوان حاکم خودخوانده این جهان (یوحنا باب ۱۲ آیه ۳۱)، به آسمان دسترسی داشت و می توانست به عنوان نماینده زمین در شورای آسمانی حضور یابد (ایوب باب ۱ آیات ۶ تا ۱۲). با این وجود، شیطان از زمان اخراجش به همراه فرشتگان سقوط کرده اش، بر زمین به عنوان زندان محدود شده اند تا زمانی که مجازات خود را دریافت کنند (دوم پطرس باب ۲ آیه ۴، یهوذا آیه ۶).

در همین حال، عیسی با مرگ خود آنچه از دست رفته بود را بازگرداند و شخصیت واقعی شیطان در برابر جهان آشکار شد. شیطان دید که لباس مبدلش پاره شده است. دست او در برابر فرشتگان سقوط نکرده و جهان آسمانی رو شد. او خود را به عنوان یک قاتل آشکار ساخت. او با ریختن خون پسر خدا، همدردی های موجودات آسمانی نسبت به خود را از بین برد. کار او از این پس محدود شده بود. - الن جی. وایت، *Ellen G. White, The Desire of Ages*, p. 761.

در برابر کل جهان، حاکمیت زمین از شیطان به عیسی انتقال یافت و او به عنوان حاکم مشروع زمین اعلام شد (افسیان باب ۱ آیات ۲۰ تا ۲۲، فیلیپیان ۲: ۹-۱۱).

عیسی این رویداد را چنین پیشگویی کرده بود: « اکنون موقع داوری این جهان است و حکمران این جهان بیرون رانده می شود » (یوحنا باب ۱۲ آیه ۳۱).

« با این داوری بر شیطان، نجات و قدرت و سلطنت خدای ما رسیده است و مسیح او قدرت را به دست گرفته است » (مکاشفه یوحنا باب ۱۲ آیه ۱۰). تا آن روز، او همچنان قدرت محدودی برای صدمه زدن به قوم خدا بر روی زمین دارد، اما می داند که مهلت زیادی ندارد (مکاشفه یوحنا باب ۱۲ آیه ۱۲). اما اگر چه مهلت او در حقیقت کوتاه است، او تمام تلاش خود را می کند که باعث ایجاد رنج، درد و ویرانی بر روی زمین گردد.

مکاشفه یوحنا باب ۱۲ آیه ۱۱ چه چیزی درباره تنها راه ما برای مصون ماندن در برابر شیطان می آموزد؟ (همچنین افسسیان ۶: ۱۰ تا ۱۸ را ببینید).

۱۹ فوریه

سه شنبه

جنگ بر روی زمین

مکاشفه یوحنا باب ۱۲ آیات ۱۳ و ۱۴ را بخوانید. شیطان که از آسمان اخراج شده است، به حمله اش علیه کلیسا در دوران ۱۲۶۰ روز/سال پیشگویی شده ادامه می دهد. خدا چگونه در آن دوره با کلیسا همراه شد؟

« اخراج شیطان به عنوان اتهام زننده برادران در آسمان با کار عظیم مسیح تمام شد، زمانی که زندگی خود را فدا نمود. با وجود معاضدت دائم شیطان، نقشه نجات ادامه یافت شیطان که می دانست که امپراتوری که به زور

غصب کرده، در آخر از او بازپس گرفته خواهد شد، مصمم شده بود تا از هر شیوه ممکن دریغ نکند تا موجوداتی را که به شباهت خدا آفریده شده بودند را نابود سازد. او از انسان نفرت داشت بخاطر اینکه مسیح چنان آمرزش مجبانه و ترحمی را نسبت به بشر عیان ساخته بود. و حال شیطان آماده شده بود تا از هر نوع فریب و اغوایی را بر اسنان بکار ببرد تا او از دست برود؛ او شیوه خود را با انرژی بیشتری ادامه داد بخاطر اینکه وضعیت او عجز و درماندگی بود» - الن جی وایت. Ellen 3 G. White, *The Spirit of Prophecy*, vol. 3, pp. 194, 195.

شکی نیست که شیطان به فعالیت های خود ادامه خواهد داد تا خشم خود را بر علسه هدف عظیم محبت خدا برای کلیسایش بر روی زمین، جاری کند. با این وجود، کلیسا در طول دوره پیشگویی شده ۱۲۶۰ روز/سال، در بیابان های متروک زمین مامن خود را خواهد یافت.

دوره جفای شیطان دو مرتبه در باب ۱۲ مکاشفه یوحنا با مد نظر قرار دادن ۱۲۶۰ روز/سال اشاره شده است (مکاشفه یوحنا باب ۱۲ آیه ۶) و زمانی و دو زمان و نصف زمان (مکاشفه یوحنا باب ۱۲ آیه ۱۴) آمده است. این ها هر دو به دوره فعالیت های شاخ کوچک در دانیال باب ۷ آیات ۲۳ تا ۲۵ اشاره دارند. در کتاب مقدس، روزهای پیشگویی شده نماد سال هستند. در تاریخ، زمانی که به بهترین شکل با این دوره پیشگویی شده مطابقت دارد، بین سالهای ۵۳۸ تا ۱۷۹۸ پس از میلاد مسیح می باشد که در طول آن کلیسای کاتولیک روم تحت عنوان یک قدرت حکومتی مسیحی تا سال ۱۷۹۸ بر جهان غرب حاکم بود، تا زمانی که بارتیر، ژنرال سپاه ناپلئون قدرت ظالمانه روم، حداقل برای مدت کوتاهی پایان داد.

در خلال این دوره طولانی جفا، اژدها از دهانش آب بیرون ریخته و سیل آب ها به راه می اندازد تا زن را نابود سازد. آب ها معرف مردم و اقوام می باشد (مکاشفه ۱۷: ۱۵). لشکریان و ملت هایی توسط روم بر علیه امت وفادار خدا در طی این زمان فرستاده شدند. در نزدیکی خاتمه این دوره نبوتی، زمین با دوستی آنها را بلعیده و زن را نجات می بخشد، مکان امنی برای او فراهم می سازد. این تمهیدات به مامنی اشاره می کند که امریکاست، با آزادی مذهبی که تامین کرده است (مکاشفه ۱۲: ۱۶).

به میزان آزار و جفایی که ۱۲۶۰ سال بطول انجامید بیاندیشید. این مدت زیاد باید چه چیزی در مورد میزان محدود بودن ما در درک اینکه مسائل از جمله بازگشت مسیح، دست کم در دید ما، به نظر طولانی می آید، به ما بگوید؟

چهارشنبه

۲۰ فوریه

جنگ علیه بازماندگان

مکاشفه یوحنا باب ۱۲ آیه ۱۷ را بخوانید. در آخر زمان شیطان علیه چه کسانی جنگ خواهد کرد؟

واژه «باقی» با «بازماندگان» کسانی را توصیف می کند که به خدا وفادار می مانند، در حالی که اکثریت مرتد هستند (اول پادشاهان باب ۱۹ آیه ۱۸، مکاشفه یوحنا باب ۲ آیه ۲۴). در آخر زمان، در حالی که اکثریت مردم جهان در طرف شیطان هستند، مردمی خواهند بود که به مسیح وفادار خواهند ماند و با خشم کامل شیطان روبرو خواهند شد.

دو ویژگی بازماندگان در مکاشفه یوحنا باب ۱۲ آیه ۱۷ چه می باشند؟ چگونه انسان می تواند متقاعد شود که جزء بازماندگان آخر زمان خدا می باشد؟

بازماندگان آخر زمان احکام خدا را نگه می‌دارند. باب ۱۳ مکاشفه یوحنا نشان می‌دهد که اولین لوح ده فرمان برای نبرد آخر زمان مهم خواهد بود. مؤلفه اصلی چهار فرمان اول عبادت می‌باشد. مسئله اصلی در بحران نهایی این است که چه کسی باید پرستش شود. در حالی که مردم جهان تصمیم خواهند گرفت تصویر وحش را عبادت کنند، بازماندگان خدای خالق را خواهند پرستید (مکاشفه یوحنا باب ۱۴ آیه ۷) و فرمان چهارم به ویژه به خدا به عنوان خالق ما اشاره دارد که یکی از دلایلی است که ما معتقدیم این فرمان در بحران نهایی در آخر زمان، نقشی محوری خواهد داشت.

همچنین، ویژگی دوم بازماندگان آخر زمان این است که آن‌ها به عیسی مسیح شهادت می‌دهند که توضیح مکاشفه یوحنا باب ۱۹ آیه ۱۰، «روح نبوت است». «با مقایسه این آیه با مکاشفه ۲۲: ۹، می‌بینیم که «برادران» یوحنا کسانی هستند که شهادت عیسی و انبیا را دارند، بنابراین «شهادت عیسی» اشاره به این است که عیسی از طریق انبیای خود به حقیقت شهادت می‌دهد، درست همانگونه که از طریق یوحنا چنین کرد (مکاشفه ۱: ۲). مکاشفه نشان می‌دهد که در خاتمه زمان، امت خدا «روح نبوت» خواهند داشت که آنان را در میانه سختی های زمان هدایت نماید، در حالی که شیطان تمامی تلاش های خود را بکار می‌گیرد تا آنان را فریب داده و نابود سازد. بعنوان مسیحیان باورمند ادونتیست، برای کار بشارت از طریق الن جی وایت به ما بصیرت نبوتی داده شده است.

به نظر شما برخی از بینش‌ها و بصیرت های باورنکردنی که از طریق «روح نبوت» به ما داده شده‌اند، کدامند؟ این عطا چه الزاماتی بر ما دارد، چه به طور فردی و یا مجموعه کلیسا؟

۲۱ فوریه

پنجشنبه

استراتژی آخر زمان شیطان

مکاشفه یوحنا باب ۱۲ آیه ۱۷ تغییری در راهکار شیطان نشان می دهد، در حالی که تلاش می کند تا مردم جهان را به سمت خود جذب کند و حتی پیروان وفادار مسیح را فریب دهد در طول تاریخ مسیحیت، شیطان با کار رستگار کننده خدا ضدیت نمود، در درجه اول با روش های موزیانه سازش با کلیسا و از طریق تهدید و فشار و جفا از خارج. تاریخ نشان می دهد که، گرچه در حالی که برای قرنهای این شیوه موفق بود، ولی این راهکار اصلاحات و کشف مجدد حقایق کتاب مقدس توسط امت خدا، به تدریج خنثی شد. هرچند، شیطان به محض درک اینکه زمان او رو به تمام است، بر تلاشهای خود شدت بخشیده و به جنگ بر ضد بازماندگان زمان آخر خدا می رود (مکاشفه ۱۲: ۱۷). حمله های او بر علیه بازماندگان شامل فریب های عظیم خواهد بود. معجزات از طریق دیو ها با آشکارسازی های روحگرائی معرفی خواهند شد (مکاشفه ۱۶: ۱۴). این تغییر استراتژی شیطان با گذار از تاریخ به تمرکز آخر زمان مطابقت دارد (متی ۲۴: ۲۴ را ببینید).

قابل توجه است که واژه «فریب» بطور مرتب در مکاشفه ۱۲-۲۰ برای تشریح فعالیت های آخر زمان شیطان بکار رفته است. واژه فریب در مکاشفه ۱۲: ۹ شروع و در مکاشفه ۲۰: ۷-۱۰ خاتمه می یابد که شرحی از فعالیت های آخر زمان شیطان در کتاب مکاشفه می باشد.

دوم تسالونیکیان باب ۲ آیات ۸ تا ۱۲ و مکاشفه یوحنا باب ۱۳ آیات ۱۳ و ۱۴ و باب ۱۹ آیه ۲۰ را بخوانید. ماهیت فریب آخر زمان شیطان چیست؟

مکاشفه یوحنا باب های ۱۲ تا ۲۰ شیطان را به تصویر می کشد که در تلاش برای فریب جهان است (مکاشفه ۱۲: ۹؛ ۱۳: ۱۴؛ ۱۸: ۲۳؛ ۱۹: ۲۰؛ ۲۰: ۸ را ببینید). او در عوض از قدرتهای سیاسی و مذهبی استفاده می کند تا کار خود را انجام دهد: روم بت پرست، توسط اژدها نمادین شده (مکاشفه ۱۲: ۴ و ۵)؛ با قدرتی دنبال شد که نماد جانور یا وحش دریا بود (مکاشفه ۱۲: ۶ و ۱۵؛ مکاشفه ۱۳: ۸-۱)؛ و نهایتاً قدرتی که بعنوان وحش زمینی نماینده شده است (مکاشفه ۱۳: ۱۱). در سراسر مابقی کتاب، اعضای این گروه بت پرست/روحگرای وابسته به شیطان بعنوان آزدها

نمایدن شده؛ کاتولیک روم، نماد جانور دریایی؛ و پروتستان مرتد، بعنوان شبیه بره یا جانور زمینی نمایدن شده – که بطور جداناشدنی بر علیه فعالیت های خدا در این جهان متحد شده اند. آنان با هم کار می کنند تا مردم را فریب داده تا از خدا جدا شده و منحرف شوند و با شیطان برای جنگ بر علیه خدا متعال متفق شوند (مکاشفه ۱۶: ۱۳ و ۱۴). این ساختارهای مذهبی در آمدن دوباره مسیح نابود خواهند شد (مکاشفه ۱۹: ۲۰)، در حالی که اژدها، که نماد اهریمن است، و از طریق این قدرتهای زمینی کار می کند (مکاشفه ۱۲: ۹) در خاتمه هزار سال نابود خواهد شد (مکاشفه ۲۰: ۱۰). مکاشفه نشان می دهد که فریب آخر زمان چنان عظیم خواهد بود که اکثر مردم راه ضلالت را انتخاب خواهند کرد (متی ۷: ۱۳).

دوبار در مکاشفه یوحنا برای کسب حکمت و بصیرت روحانی فراخوان داده شده تا بتوانیم بینش کسب کرده و در مقابل ماهیت فعالیت های فریبکارانه شیطان ایستادگی کنیم (مکاشفه ۱۳: ۱۸، مکاشفه ۱۷: ۹). چه نوع حکمتی در این جا مد نظر می باشد؟ با توجه به یعقوب باب ۱ آیه ۵، ما چگونه می توانیم این حکمت را بدست آوریم؟

۲۲ فوریه

جمعه

تفکری فراتر: دام های شیطان، صفحات ۵۳۰-۵۱۸، از کتاب جدال عظیم، نوشته الن جی وایت را مطالعه کنید.

هدف باب ۱۲ مکاشفه یوحنا پیش از هر چیز این است که اولاً به قوم خدا بگوید که رویدادهای آخر زمان بخشی از نبرد بزرگ میان مسیح و شیطان است. کتاب به ایشان درباره آنچه امروزه با آن مواجه هستند و قرار است به گونه ای حتی جدی تر در آینده با آن روبرو شوند – یک دشمن با تجربه و خشمگین – هشدار می دهد. پولس در مورد فعالیت آخر زمان مظهر شرارت به ما هشدار می دهد ... با انواع آیات و نشانه ها و معجزات فریبنده و هر نوع شرارتی که برای محکومین به هلاکت فریبنده است همراه خواهد بود، چون آنها عشق به حقیقت را که می تواند آنان را نجات بخشد قبول نکردند (دوم تسالونیکیان باب ۲ آیات ۹ و ۱۰).

مکاشفه یوحنا ما را برمی انگیزد که آینده را جدی بگیریم و وابستگی مان به خدا را اولویت خود سازیم. از سوی دیگر، مکاشفه یوحنا به ما اطمینان می دهد که اگر چه شیطان دشمنی قوی و باتجربه است، ولی به اندازه کافی برای

غلبه بر مسیح قدرتمند نیست (مکاشه یوحنا باب ۱۲ آیه ۸ را ببینید). امید برای قوم خدا تنها می تواند در کسی یافت شود که در گذشته فاتحانه شیطان و نیروهای شریر او را شکست داد. و او وعده داده است همیشه، حتی تا پایان زمان، با پیروان وفادار خود باشد (متی باب ۲۸ آیه ۲۰).

سوالاتی برای بحث

۱- ما ادونتیست های روز هفتم خود را دارای ویژگی های بازماندگان آخر زمان می بینیم. چه امتیازی! همچنین چه مسئولیتی. (لوقا باب ۱۲ آیه ۴۸ را ببینید). چرا با این وجود، ما باید مراقب باشیم و فکر نکنیم که این نقش، نجات شخصی ما را تضمین می کند؟

۲- ما بطور کلی، خیلی زیاد در مورد قدرت شیطان سخن می گوئیم. این درست است که شیطان موجود قدرتمندی می باشد؛ اما من از خدا ممنونم برای نجات دهنده ای توانا که شیطان را از آسمان بیرون راند. ما درباره دشمن خود صحبت می کنیم، درباره او دعا می کنیم، به او فکر می کنیم؛ و او در تصورات ما بزرگتر و بزرگتر می شود. اکنون چرا در مورد عیسی سخن نگوییم؟ چرا در مورد قدرت و محبت وی نگوییم؟ شیطان از اینکه ما قدرتش را بزرگ جلوه دهیم، خشنود می شود. عیسی را در قلب خود نگه دارید، در مورد او بیاندیشید و با متشبه شدن به تصویر وی تغییر خواهید یافت. - الن جی. وایت،

Ellen G. White, The Advent Review and Sabbath Herald, March 19, 1889.

... مسیحیان به چه روش هایی قدرت شیطان را بزرگ جلوه می دهند؟ از سوی دیگر، در انکار نمودن نه تنها حقیقت قدرت شیطان بلکه واقعیت وجودش نیز چه خطراتی وجود دارد؟